

עין משפט‏^א‏
גר מצוה‏^ב

כא:

סופר **מתא**. לא כמו שפירש בקונטרס כותב ספר תורה בטעות דאין זה פסידא דלא דרד'דיוולין להגיהו אלף כדפרשית לעיל כותב טעות: **ומבקר** **דרדקי**. פי' בקונטרס צהמקבל (צ"מ דף קט. וט) דהוי פסידא דלא הדרא משום דשצטתא כיון דעל על וקשה לר"י דהא רבא גופיה אית ליה לעיל דשצטתא ממילא נפקא ואומר ר"י דהוה פסידא דלא הדר דלאותה שעהשמלמד להסטעות הסמתגטלים^א ואותה שעה אין יכולין להחזיר לעולם: **שתלא**. וא"ת מאי פסידא איכא אי יפסיד ישלם וי"ל דאינו מפסיד אלף שפושע שאין הנטיעות גדולות כמו שהיו ראיות לגדל^ב: **מרחיקין** **מצודת** **הדג** **בו**.^ג אע"ג דר"ת מפרש דנדצר

של הפקר אפי' רשע לא מיקרי כדתנן (פאה פ"ד מ"ג) גבי פאה פירם עלימו עליה מעצירין אדמו ממנה וכן תנן צפ"ק דצ"מ (דף י.) ראה את המציאה ונפל עליה וצא אחר והחזיק בה זה שהחזיק בה וזה ולא מיקרי רשע אלף צעני מהפך שחזרה וצא אחר ונטל משום שטל רהא ששכר במקום זה ימצא להשתכר במקום אחר^ד והך דשמעמא לא קשיא דאע"ג דהוי דבר של הפקר מ"מ צממה מקומות ימצא שיוכל לפרום מולדמו ועוד דהכא אומנותו בכה"ו והא דלמרינן צפרק חזקת הבתים (לקמן דף מד:) נכסי כנענים הרי הן כדמכר כל הנחמזיק צהן וזה צהן מאי טעמא כנעני מצי מטא וזי לידיה אסתמלן לא ופי' ישראל לא חזי עד דמטי שטרא לידיה ופי' רשע"ס התם דישראל המחזיק רשע מיהא מיקרי ולפי ר"ת אפי' רשע לא הוי כיון שלא ימצא במקום אחר וקשה לרשב"א מהא דלמר צדצרו נשך רחיקים לדיבא למימר דהי דבר הכא לדי חסר ממי שערין לא בא לדי כלום מודה דצצי לאוקמינהו במבוי: לימא דאמר כי יתורה ולא כרבנן. פנתי שמרגיל החינוכות לבוא אצלו ומצי למימר ליה שאר לחיות: שיוסקי. שקיות: ומרחץ שהיו גבילין לשכור מרחץ כדי לרחוץ: אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך שלי. וקשיא דהא הונא כופין בן שלא מביי או את זה שלא להושיב ביניהן לא חייט. כלומר אומנין של מבוי אמאי לא וזה צה צה רב מרי כיון דהיתר גמור הוא ושמא לפנים משורת הדין עבד ולרצ"ה נראה דחזקת רב מרי לא היתה אלף צמורת משכון וכצא קנה ממנו צטטר וזכה צה ואחר כך נתן מעות ונע"ע מוספות קדושין נט. ד"ה עני המהפך וכו' ומוס'

בג א מיי פ"ב מה' מ"ח ה"ג ג סמנ שס טושי"ע י"ד פי' רהע טעף: **מר** **ב** **ג** **מיי** **פי** **הנ**^א שמיות ה"ל ו' ע"י בהטעת וצמ"מ סמנ טעין פה טושי"ע ח"מ פי' שו טעף ח:

מה ד מיי פירח מה' מ'כיה הלכה ד סמנ לאוין קע טושי"ע ח"מ פי' רכח טעף ח: **בו** **ה** **ו** **ח** **ט** **מיי** **פי**^א מול' סמנ' ה"ל ח סמנ טעין פה טושי"ע ח"מ פי' קו טעף ה ונ"ש בה"ה: **ו** **פי** **כ** **מיי** **שס** **ה"ל** **ו** **ופי** **מול'** **ח"מ** **ה"ל** **ו** **סמנ** **שס** **ופי** **י** **טושי"ע** **שס** **טעין** **פ** **טושי"ע** **י"ד** **פי** **ר** **מה** **טעין** **ננ**:

רבנו גרשום

מאי טעמא עבדת הכי דמישירת נשים: האר בר מבוהא (ח) מהווא מבוי (כבי ארס) ולא היה גביל סוף קא מוקים רחיים שלו למכור לרחים של חבורי: דעת הוא כר. מצודת הדג מן הדג שאם היה גביל אחד לפירוש מצודת: שיקר שחזקן במים רבא חבורי ורצה לעשות מצודתו כמו כן מרחיקין אותה מן מצודת חבורי כמלוא ריצת הדג דמצי דשכר ליה קא פסקת חיותאי ותסייע לרב הונא. מהא לא תסייע ליה רשאני דגמי דהייב מייא ומדשם דהיב מרחיקין מפני כי מסיך לו דבר שבא כדי לפצותהו במאכלי משמים במצודתו לפי שכשמעניין ורואין מאכל במקום אחר בורחין סמנדרוהו של זה והוחלפין לשם וגילו בידים דלבו כשכר (בא) במצודתו אבל ברחוק פוסה אינו יכול להבטי המאכל. אבל גבי רחיים לדיבא למימר דהי דבר הכא לדי חסר ממי שערין לא בא לדי כלום מודה דצצי לאוקמינהו במבוי: לימא דאמר כי יתורה ולא כרבנן. פנתי שמרגיל החינוכות לבוא אצלו ומצי למימר ליה שאר לחיות: שיוסקי. שקיות: ומרחץ שהיו גבילין לשכור מרחץ כדי לרחוץ: אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך שלי. וקשיא דהא הונא כופין בן שלא מביי או את זה שלא להושיב ביניהן לא חייט. כלומר אומנין של מבוי אמאי לא וזה צה צה רב מרי כיון דהיתר גמור הוא ושמא לפנים משורת הדין עבד ולרצ"ה נראה דחזקת רב מרי לא היתה אלף צמורת משכון וכצא קנה ממנו צטטר וזכה צה ואחר כך נתן מעות ונע"ע מוספות קדושין נט. ד"ה עני המהפך וכו' ומוס'

צ"מ עג: סוף ד"ה נטר: **התנאי** **היא** **דתניא** **היא** **דתניא** **בו**. תימה לרשב"א דאמאי לא מיימי^א (והצרייתה) דלעיל דממה נפשך צבי יהודה דלמר לא יחלק חנוני קליות ואגחים למינוקות פליג אהך צרייתא ושמא ניחא לאמתי תנאי דפליגי בהדיא צהכי: **בופין** **בני** **מבוי** **זה** **את** **זה** **בו** **ויא** **מלמד** **תינוקות**. נראה לר"י דצמלמד מינוקות נכרים איירי ולא יתכן אי גרס לעיל אחד מצני מצוי דהא מוקמינן ליה (ו) צמינוקות נכרים ומעכצין עליו צני מצוי והכא קאמר דלשכיני אינו כופהו ואפילו רשב"א לא פליג אלף משום דפסקי לחיותיה אצל משום קול מינוקות לא חייש ומיהו לפי מה שפירשתי [לעיל] דגרסינן אחד מצני חזר אחי שפיר ולר' שמשון בן אברהם נראה דהכא צמינוקות ישראל ואפילו אחד תמנת יהושע בן גמלא ושאני הכא דכבר יש שם מלמד מינוקות אחר ובצמקן דקאמר דמודה רב הונא צמקרי דרדקי דלא לא מזה האם דלמר רב (עזרא) **פשיטא** **אי** **דבר** **מתא** **אבר** **מתא** [אחריתי מצין] **מעכב**. רב הונא צריה דרצ יהושע כרצנן ס"ל ומיעידי ליה בר מצוהא אבר מצוהא דעלמא^א אי מצני מעכב אי הוי ככלל שכיני' אי לאו' כדפירש הקונטרס וכוותיה קיימא לן לגבי רב הונא דצמרא הוא: **ואי** **שייך** **בברנא** **דחבא** **לא** **מצין** **מעכב**.^ב פירוש צני העיר אצל צני מצוי מצני מעכבי שלא יכנס צמבושא: **קנאת**

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

מאי טעמא עבדם **הכי**. שלא הרגת את הנקיבות: **אם** **זכר** **עמלק**: **אורז** **מונע** **הרצו**. סיפיה דהאי קרא הוא: **שפלא**. נוטע כרמיו למחלה: **אומלא**. מקץ דס: **סופר** **מסא**. כמותין ועומדין דמו: שלא יקלנו ואס קלנו מסלק להו בלא אחרייתא אע"פ

שלא המרו צו קודם לכן: **פסידא** **דלא** **דדר**. כגון אלו שמשמנבלה הצהמה או הרג המקין והסופר כתב ספר מורה בטעות: **דאוקי** **ריחא**. לטמון ולשכור: **מרחיקין** **מלודם** **הדג** **מן** **הדג**. צייד שנתן עיניו דגד עד שהכיר חורו מרחיקין שאר ציידין מלודתם משם אלמא אע"ג דלא וזה ציה ולא מטא לידיה מרחיקין משם דא"ל קא פסקת לחיותי: **שאני** **דגיס** **דיצי** **סיירא**. נומינן עין צהצטס להיות (ו) נוהגים לרוץ למקום שאלו שם מוונות הילכן כיון שהכיר זה חורו ונתן מוונות צמון מלא רילתו צטות הוא שילכדנו דה"ל כמאן דמטא לידיה ונמלא חבורי מויקו אצל הכא מי שצא אלני יצא ומי שצא אלנך יצא: **שמרגילם**. לבא אללו כשאצותיהם שולחין אותן לר המניות לקנות מן המצודה ומנויות וכו' וה"ל כמאן: (ו) ד"ה שלא וכו' מצדיד הדג ויש מאן: (ז) ד"ה ואי שייך וכו' ככר מתא הוא רלא וכו' לא מצי מעכב מליכר כה"ל ויתות את המניו נמחק: (ח) בא"ד שלא וכו' עליהן כן המניו הוה לו אל: (ט) תוב' ד"ה טופין וכו' מוקינן ליה לעיל צמינוקות:

לעכב **לעכב** **עליו** **כל** **העיר** **ופשיטא** **לי** **דבר** **מצוי** **אבר** **מצוי** **דנפשיה** **לא** **מצי** **מעכב** **את** **המצוי** **מליכר** **לאומנותו** **כרצנן** **ולא** **כרצ** **הונא** **מיהו** **איצינלא** **לי** **בר** **מצוהא** **אבר** **מצוהא** **אחריתא** **מאי** **מי** **מצי** **מעכב** (ו) **בן** **המצוי** **הזו** **לא** **מז** **הוי** **שכיניו** **ואינו** **כופיהו** **או** **דילמא** **שכיניו** **דלמור** **רצנן** **צבר** **מצוהא** **דההוא** **מצוי** **קאמרי** **אצל** **בר** **מצוהא** **אחריתא** **לאו** **שכיניו** **הוא**: **ומודה** **רב** **הונא**. דלמר לעיל צר מצוהא דלוקי ריחא' כי' דלית ליה כרשב"ג מודי הוא צמקרי דרדקי דלא מצני מעכב לצר מצוהא מללמד גס הוא המינוקות שמתוך כך צמירו צאומנותן שייראו זה מזה דלמר מר קנאת סופרים תרצה חכמה: **ומודה**

לעיל דממה נפשך צבי יהודה דלמר לא יחלק חנוני קליות ואגחים למינוקות פליג אהך צרייתא ושמא ניחא לאמתי תנאי דפליגי בהדיא צהכי: **בופין** **בני** **מבוי** **זה** **את** **זה** **בו** **ויא** **מלמד** **תינוקות**. נראה לר"י דצמלמד מינוקות נכרים איירי ולא יתכן אי גרס לעיל אחד מצני מצוי דהא מוקמינן ליה (ו) צמינוקות נכרים ומעכצין עליו צני מצוי והכא קאמר דלשכיני אינו כופהו ואפילו רשב"א לא פליג אלף משום דפסקי לחיותיה אצל משום קול מינוקות לא חייש ומיהו לפי מה שפירשתי [לעיל] דגרסינן אחד מצני חזר אחי שפיר ולר' שמשון בן אברהם נראה דהכא צמינוקות ישראל ואפילו אחד תמנת יהושע בן גמלא ושאני הכא דכבר יש שם מלמד מינוקות אחר ובצמקן דקאמר דמודה רב הונא צמקרי דרדקי דלא לא מזה האם דלמר רב (עזרא) **פשיטא** **אי** **דבר** **מתא** **אבר** **מתא** [אחריתי מצין] **מעכב**. רב הונא צריה דרצ יהושע כרצנן ס"ל ומיעידי ליה בר מצוהא אבר מצוהא דעלמא^א אי מצני מעכב אי הוי ככלל שכיני' אי לאו' כדפירש הקונטרס וכוותיה קיימא לן לגבי רב הונא דצמרא הוא: **ואי** **שייך** **בברנא** **דחבא** **לא** **מצין** **מעכב**.^ב פירוש צני העיר אצל צני מצוי מצני מעכבי שלא יכנס צמבושא: **קנאת**

מסורת הש"ס

(א) ופי' מוס' גיטין סח. ד"ה וצמכי, (ב) צ"מ קט, (ג) שס (ד) צמס, (ה) ג"י רב אלפס ובהש"ס, **מבעלי**, (ו) [מוסתפא פ"א, ח] [מפי' רב"י קרי"ה ומורה רב הונא נראה דלא גריס ללל או ויכר מוס' ג"י להדיא צמקין ד"ה קנאת סופרים, ח] **ממילא**: **כרמיס**, (ט) [ג"ל צמסנא],

תורה אור השלם

1. וזהו בדיניה יי אלוהיך לך מפל איביך מסביב פארץ אשר יי אלוהיך נתן לך נחלה ולמשה נתתה את זכר עמלק מנחת השקמים לא תשכור:

דברים כח יט
2. ארור עשה מלאכת יי רמקה וארור מנע דבריו מרמיו מח י

הנהגות הב"ח

(א) גמ' זכר קיין ה"ל לירידי זכר אקיון: (ב) שם מפני שמנתילן לבוא אללו (ג) רש"י ד"ה שאני דגיס וכו' ליהו רגילין לרוץ וכו' נתן מצודה ומנויות וכו' וה"ל כמאן: (ד) ד"ה שלא וכו' מצדיד הדג ויש מאן: (ה) ד"ה ואי שייך וכו' ככר מתא הוא רלא וכו' לא מצי מעכב מליכר כה"ל ויתות את המניו נמחק: (ו) בא"ד שלא וכו' עליהן כן המניו הוה לו אל: (ז) תוב' ד"ה טופין וכו' מוקינן ליה לעיל צמינוקות:

מוסף רש"י

מקרי ניקא. פסידא דלא הדר הוא דשצטתא כיון דעל על (כ"ח טו). אומנא. מוהל מינוקות (שס). וסופר מתא. המספר את אנשי העיר כמספרים (שס וצ. ושם: ספר מתא).

מוסף תוספות

א. [ב]לימוד של אמת. מוס' צ"מ שס. ב. [ו]אינו משלם הפסד הרווח שהיה לו אם גדלו והצליחו. נמוקי"י. [דמריין] שריצה העני להוריש בכשירות או כשרוצה לקנות דבר אחד וחבורי מקדים קוונה וכו' ומשי"ה נקרא רשע כי למה מחור על זאת שטרור בה חבורי, וכו' אבל אם היתה תורה להדפק ליכא איסור שאם לא וכהבואת לאיצמא אחרת. תוספות קדושין נט. ד. [ו]יורד לאומנתו. שס. י. שווא בן עזרי. מוס' י"ד. כיון שהוא בן עזרי דרזני ככר מבוהא דנפשיה. שס. ד. [ו]כולל לומר לו אל תעשה כמבואה דרזי עבוד במבואה דרזן. שס. אי. קשיא. השתא אבר מתא אחריתי אי שייך כברנא לא מצין מעכב וכו', אבר מבואה אחריני דהוא בר מתא מצין מעכב וכו', לק"מ דמאי דאמון וכו' דלא מצין מעכב. שס.

^[א] נראה דל"ל בר מצוהא דלוקי ריחא ואחא בר מצוהא צמיה מההוא מצוי ולא היה סו': (ב) [מז' רבתי ו"ל אלו נראה שהורס כנאן ואי שייך ככננא דהכא לא תמנת דלא מצי לעכב לא נריחא שלא דלך מאי עד כאן וכו' מדברי הרמב"ם ז"ל צמ"מ מה' סמנ עגרב כ"ן ע"ש].

לְקַמֵּן נָה; (ג) [שָׁם]; (ג) (א) (ב)
(ד) [שָׁם עַתָּה]; (ה) [שָׁם פֶּה]
[בִּטְיוֹן נָח]; (ו) לְקַמֵּן מִן
לְקַמֵּן סָה; (ז) בָּס־אֵל לִימָה.
בָּס־יִבְשָׁבֵל אוֹתוֹ, (ח) בָּס־
(ט) זָלֵל לְאִישׁ חֻקָּה בָּנִי
שָׁמוּ וּכְ"א בְרָא־שָׁן; (י) ס
הָ קֶשֶׁה יִשְׂאֵל לְסִפָּא דְרִי
תִּנִּי לִי רִים מִן הַיָּם פֹּדֵר
סִפָּא קִמְנִי אִפִּי מֵאֵה מִיֵּל
יִפְרוֹס,

גמרא ומשפט שלשים ימים.
תולין דף קכב ע"ב תוס' ד"ה
לגבל: שם יורש תנינא. עיין
גטין דף נח ע"ב תוס' ד"ה
כגון: שם צריבא. עי' בבב'
חור"מ ס' תי"ז נשט תשובה
הרשב"א וברמב"ן במלחמות
פ"ד דבב' סקוניה דשטר כ"ה
היזאל ע"ה הימונים: תרומ' ד"ה
אלא בו' ז' ימים ומחצה.
כדאימא ביזמא דף קז ע"א:

[illegible]

א. כגון שלקח איילנות
בשדה חבירו. ונתן ויתר.
ז. וליבית חסרון קרקע.
זשיאל. ג. ולא בעינן אלא
חוקת סבולנות בלבד.
ז. ואין אלא מצוי למכור
נוקין כאלו ולצאת מביתו.
ז. הן. וכן מביט וזה שיש
פירות בגן.
ז. דברסיהו נמי לא מליא
אלא מלא שגר היורה.
זשיאל. ז. בלא חירושא
דאביי היכא נחיל ליה רישא
דברייחא אסיפא.
ז. דכיון שיש להם מקום
לנחב זה אולי טפי. ונתן ויתר.

[illegible]

שגור היונה יואם ^(ג) הרי הוא בחזקתו: לא ורמיניה ^(ד) אין פירושם: אם כן היה רחוק ^(ה) אמר אביי מישט בחמישים אמתא מליה ותו לא והתניא ^(ו) רבא אמר רבי יוסף ^(ז) רבא אמר רבי יוסף משום שובבין גופייה דכא ואיבעית אימא דכא דהפקר: רבי יהודה ^(ח) וכו': אמר רב פפא אומרת ^(ט) טוענין ללוקח תניא ^(י) הבא משונו מענה לוקח איצטריכי בחזקתה ^(יא) צריכא דא רשות הרבים ^(יב) דא הוא אי נמי אחולי גביה אבל הכא לא דכיון דריחיה הוא אימי נמי אחולי אחיל גביה ומאן שביק אימא בחזקתו: והא אמר בר אבובא רב חזקיה בקומרא אין זביר

[illegible]

אתו אומני ויתבי תותייהו.
בקרקע של רב יוסף^א מדר
ודה אחזיקו להו. פי' ר"י צ"ר מ
של חזירו ולומר שלו הוא אלא

הַחֲמִשִּׁים אָמָה וְתוֹ
 אֵין נִשְׁכֵּין לְיוֹנִים אֵלָא
 הַיָּשׁוּב שְׁלֹשִׁים רִים
 וְיָמִי טוֹבָא וְכַרְסִייהוּ
 וְיָמִישְׁט שְׁלֹשִׁים רִים
 טוֹב אֶפִּילוּ מֵאָה מִזֵּל
 אָמַר יְבִישׁוּב כְּרָמִים
 שׁוֹבְכִין וְתִפּוּק לֵידָה
 אִבְעֵית אֵימָא דִּירֵיהּ
 גִּינִי וְאִבְעֵית אֵימָא
 דִּרְבִּית אַרְבַּעַת כּוֹרִין
 תִּימָא רַב זְבִיד זָאֵת

[illegible]

בחקוקה אז' טוען הלא המבר המהר אהרן השער א"צ ללחק טענען יורה דעה נענין שכליון שמא אבר
בזקוקה אז' להחליק יורה דעה שם תניא. אמר פירקין בזקוקה הבתים אין מוציאין אין וגזזין
וגזזותאראז' אין חזקתן: לשם טעמא בזקוקה שוה חילא חילוי בים שם הר"א.
בזקוקה ששים ויורד לא מחיל ליה ויטכנסו ביה שוה דלו חילא חילוי (דלא) אין חזקתה
בזקוקה ששים מאן פישא אבר. אבייב. אלא ליתן מומן לול עטמים צריא צריא חזקא חזקא חזקא
יורה דעה בזקוקה אז' מזיק לשות אחתריני: רבי מרי אמר. היבא אמרי אין חזקה בקוטרא כדפרישי

עין משפט
נר מצוה

א ב ג ד מ״מ פ״א מ״ס
 שׁמ״ס ה״ל ד״ה ס״מ
 נשׁוּן פ״ב מ״ס ח״מ ס״מ
 ק״נ ל״ט
ב ה מ״מ שׁ ה״ל ה מ״ס
 שׁמ״ס ק״נ ל״ט
ג ד מ״מ פ״א מ״ס
 ה״ל ט״ו שׁמ״ס
 מ״ס ח״מ ק״נ ס״פ ד״ה
ד ה מ״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
ה ו ז מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
ו ז מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
ז ח מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
ח ט י מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
ט יא יב מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
י יג יד מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
יא יו יז מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
יב יח יט מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
יג כ כא מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
יד כב כג מ״ס ח״מ פ״א מ״ס
 ח״מ ס״פ ט״ו שׁמ״ס
 שׁמ״ס
י

[illegible][illegible]

מיל איכא ישוב שובכין מש"ו
לא יפרוס דהא אזלי יוני העי
משובך לשובך כעין שעושי

[illegible]

ת לרה"ר לקח חצר ובה זיזי
בבי שובך לא אמר' הרי הוא
ל' דאפ"ה הרי הוא בחזקתו
תו: אין חזקה לניזקין. ואמא
ל אבל בשאר מילי יש חזקה